

бунар /Птичи извор/.⁵³ То е също на билото в центъра на Сливенската планина, високо над град Сливен. Може да се каже, че хайдушкото събище Кушбунар е със специфични функции в организацията на хайдушкото пространство и се явява своеобразен негов център според Сливенския хайдушки фолклор. Това в немалка степен съответства на реалния исторически факт, особено що се отнася до Сливенската планина.⁵⁴ А съхранената информация за тази местност говори, че тя има съществено място в местната история и култура. Според легенда водата на този извор е лечебна и с преобразяващи функции. Затова престарелите орли се къпели в него и се подмладявали.⁵⁵ Тук е имало стара църква, строена /по предание/ от Иван Асен II, вероятно от комплекса на Малка Света гора.⁵⁶ В Кушбунарската долина, на юг от извора, се намира и средновековна крепост.⁵⁷ На Преображение тук е ставал голям събор, на който са идвали хора от близо и далеч заради необикновените качества на водата. Заради нея тук са идвали известни турски първенци.⁵⁸ Безспорно е, че впечатляващото наслагване на културна и историческа информация в знанието за местността ѝ отрежда водеща роля и място в организацията на пространството в района. Това може би е и решаващо за утвърждането на едно от най-прочутите хайдушки събища тук, превърнало се според хайдушкия фолклор в своеобразен център на хайдушкото пространство.

Между тези две най-популярни хайдушки събища, също на билото на планината, се намират други такива, споменавани най-вече в хайдушките предания-Харамиите, връх Българка, Хайдут тепе, Гунчов кайнак и др. Така по билото на Сливенската планина в хоризонтален план се оформя редица от хайдушки събища, чийто общ признак е местонахождението им-високо, на билото на планината. Същото е и местонахождението на хайдушките събища в планината Гребенец /Матейското, Софра таш/, Стидово и в Котленската планина /Разбойна, Вида и др./

Като основни „маркери“ хайдушките събища определят и принципите на усвояване на пространството в хайдушкия фолклор. Мог-